

تأثیر ساختار پوشش گیاهی بر غنا و تنوع گونه‌ای پرندگان در لکه‌های درختزار منطقه حفاظت‌شده کرکس، استان اصفهان

سمیه خلیل آبادی^{۱*}، محمود رضا همامی^۲ و سید حمید متین خواه^۳

^۱دانش‌آموخته کارشناسی ارشد محیط زیست دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه صنعتی اصفهان

^۲دانشیار دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه صنعتی اصفهان

^۳استادیار دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه صنعتی اصفهان

(تاریخ دریافت: ۱۱/۰۹/۸۹، تاریخ پذیرش: ۱۰/۱۲/۹۰)

چکیده

ساختار عمودی و افقی پوشش گیاهی از جمله مهم‌ترین عوامل تعیین‌کننده مؤلفه‌های زیستگاهی برای پرندگان هستند. در این پژوهش، به بررسی تأثیر ساختار پوشش گیاهی بر غنا و تنوع گونه‌ای پرندگان در سیستمی از لکه‌های باغ و درختزار در منطقه‌ای استبی و نیمه‌خشک در مرکز ایران پرداخته شده است. به منظور تعیین غنا و تنوع گونه‌ای پرندگان از روش ترانسکت خطی (مجموع طول نرانسکت‌ها = $13/85$ کیلومتر) در لکه‌های درختزار مورد مطالعه ($n = 12$) بهره گرفته شد. ترکیب و ساختار پوشش گیاهی در کوادرات‌هایی با فواصل منظم در طول ترانسکت‌های مذکور تعیین شد. ارتباط میان غنا و تنوع گونه‌ای پرندگان با ساختار پوشش گیاهی و تنوع گونه‌های چوبی با استفاده از تحلیل رگرسیون آزمون شد. نتایج به دست آمده بیانگر تأثیرپذیری مثبت غنای گونه‌ای پرندگان از تنوع اشکوب‌های درختزارها و تنوع گونه‌های چوبی است. این نتایج می‌تواند در برنامه‌ریزی‌های حفاظت پرندگان و دیگر مهره‌داران در درختزارهای مناطق خشک مورد استفاده قرار گیرد. تبدیل درختزارهای دست‌کاشت که به صورت سنتی مدیریت می‌شوند از سیستم چندکشی به مجموعه‌ای از باغات تک‌کشتی، می‌تواند تأثیرات منفی شدید بر فون پرندگان مناطق خشک وارد کند.

واژه‌های کلیدی: لکه‌های درختزار، غنای گونه‌ای پرندگان، تنوع گونه‌ای پرندگان، ساختار پوشش گیاهی.

کرکس در استان اصفهان به علت دارا بودن منابع آبی مطلوب و شرایط آب و هوایی مساعد از دیر باز لکه‌های درختزار وسیعی را به صورت سیستمی از واحدها در خود جای داده که گروههای متنوعی از پرندگان را حمایت می‌کنند.

آگاهی از تأثیر تغییراتی که انسان به اکوسیستم‌های طبیعی تحمیل می‌کند بر فراوانی و تنوع گونه‌ها، می‌تواند در برنامه‌ریزی‌های حفاظتی بسیار راهگشا باشد. هدف از این پژوهش بررسی تأثیر ساختار پوشش گیاهی لکه‌های درختزار دست کاشت منطقه حفاظت‌شده کرکس که به صورت سنتی مدیریت می‌شوند بر غنا و تنوع گونه‌ای پرندگان است. با اندازه‌گیری ساختار پوشش گیاهی لکه‌های درختزار منطقه حفاظت‌شده کرکس و شناسایی و شمارش گونه‌های پرنده موجود در این لکه‌ها سعی گردید ارتباط میان پیچیدگی ساختار پوشش گیاهی و تنوع پرندگان این لکه‌ها تعیین شود. با توجه به موقعیت ویژه حفاظتی منطقه، نتایج این بررسی می‌تواند در راستای مدیریت بهتر چشم‌انداز و حفاظت مطلوب‌تر تنوع گونه‌ای موجود در منطقه ثمرخشن باشد.

مواد و روش‌ها

- منطقه مورد بررسی

منطقه حفاظت‌شده کرکس به مساحت ۹۷/۷ هزار هکتار در ناحیه جنوبی منطقه کوهستانی کرکس که بخشی از نیمه شمالی رشته‌کوه‌های مرکزی ایران است قرار دارد. این منطقه در حد فاصل ۳۳° تا ۴۰° عرض شمالی و ۵۱° تا ۵۲° طول شرقی قرار دارد (شکل ۱). متوسط بارندگی سالیانه منطقه کرکس ۲۴۰ میلی‌متر (حداقل ۱۵۳ و حداکثر ۳۲۸ میلی‌متر) و متوسط درجه حرارت آن $۲/۱$ درجه سانتی‌گراد (حداقل $۱۱/۶$ و حداکثر $۱۵/۸$ درجه سانتی‌گراد) است. گرم‌ترین و سردترین ماه سال بر اساس روش آمبرژه، به ترتیب مرداد و دی است.

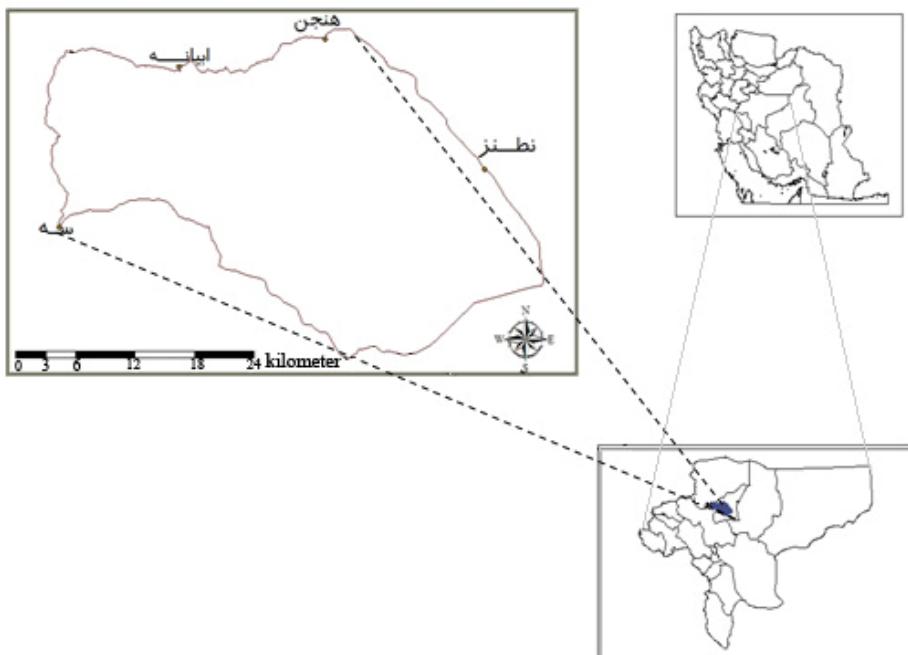
در سطح منطقه حفاظت‌شده کرکس از دیرباز مجموعه‌ای از لکه‌های درختزار با اندازه و شکل متفاوت وجود داشته است که بیشتر در حاشیه مرز شمالی و جنوبی منطقه پراکنده شده‌اند. این درختزارها که سیستمی از واحدها تلقی می‌شوند، تنوع گونه‌ای گسترده‌ای از پرندگان را در برمی‌گیرند. در این تحقیق ۱۲ لکه عمده و اصلی در سطح منطقه بررسی شد.

مقدمه و هدف

تعداد گونه‌هایی که در یک منطقه دیده می‌شود را می‌توان متغیری در نظر گرفت که از عوامل اکولوژیک مختلفی تأثیر می‌پذیرد. مشخصه‌های فیزیکی لکه‌های زیستگاهی مانند مساحت، شکل و مقدار انزوا از جمله عوامل تأثیرگذار بر غنا و تنوع پرندگان است (Dorp *et al.*, 1987; Manu *et al.*, 2007; Martinez-Morales, 2005; Selmi *et al.*, 2002; Uezu *et al.*, 2005; Watson *et al.*, 2004). مساحت و شکل لکه‌های زیستگاهی تعیین‌کننده تعداد زیستگاه‌های داخلی و حاشیه‌ای لکه است که موفقیت تولیدمثلی، امکان استقرار و انتشار گونه‌ها را تحت تأثیر قرار می‌دهد (خلیل‌آبادی و همکاران، ۱۳۹۱؛ Watson *et al.*, 2004). در سطح سیمای سرزمین، پارامترهایی چون انزوا و نوع زیستگاه‌های مجاور می‌توانند حرکات بین لکه‌ای گونه‌ها و به دنبال آن حضور گونه در یک لکه را تحت تأثیر قرار دهند. ناهمگونی سیمای سرزمینی که لکه‌ها را دربر دارد نیز یکی از عوامل مهم تأثیرگذار بر ارتباط‌های بین زیستگاهی و بهموجب آن غنای گونه‌ای پرندگان است (Graham *et al.*, 2001).

علاوه بر پارامترهای ذکر شده، ساختار و ترکیب پوشش گیاهی در برگیرنده مؤلفه‌های زیستگاهی مهم پرندگان جنگلی است (Ambuel *et al.*, 1983). بنابراین، ویژگی‌های ساختاری پوشش گیاهی از قبیل تراکم و اندازه درختان و تعداد لایه‌های پوشش گیاهی می‌تواند استفاده از زیستگاه توسط پرندگان را تحت تأثیر قرار دهد. تفاوت در ساختار پوشش گیاهی در لکه‌ها خود ناشی از تفاوت در خاک، توپوگرافی و تاریخچه کاربری اراضی است (Graham *et al.*, 2001). تحقیقاتی انجام گرفته حاکی از تمرکز غنای گونه‌ای در توده‌های جنگلی توسعه‌یافته‌تر و با تنوع گونه‌ای درختی بالاتر است (Gil-Tena *et al.*, 2007).

بیشتر پژوهش‌ها در زمینه تأثیرپذیری پرندگان از تنوع و ساختار پوشش گیاهی، در جنگل‌های مناطق معتدله یا گرمسیری انجام شده است (Ambuel *et al.*, 1983; Gil-Tena *et al.*, 2007; Graham *et al.*, 2001)، اما در آنها، تأثیر ساختار پوشش گیاهی بر غنا و تنوع گونه‌ای پرندگان در سطح واحدها که مناطق مهمی در حفظ تنوع زیستی مناطق خشک محسوب می‌شوند، بررسی نشده است. منطقه حفاظت‌شده

شکل ۱- موقعیت منطقه حفاظت شده کرکس در کشور و استان

خاک، پوشش بوته‌ای و علفی؛ زیر ۱ متر، نونهال و درختچه‌ای:

۴-۴ متر، درختی؛ بیش از ۴ متر، درختی؛ ۴ تا ۱۵ متر، درختی؛ ۱۵ تا ۲۵ متر و درختی؛ بیش از ۲۵ متر، بهره گرفته شد.

برای اندازه‌گیری ارتفاع درختان از روش چوب‌دست جنگل‌بان (زیری، ۱۳۷۳) و برای اندازه‌گیری ارتفاع در طبقات پایین از چوب مدرج به طول ۲ متر استفاده شد.

- تحلیل داده‌ها

برای محاسبه و استانداردسازی غنای گونه‌ای پرنده‌گان از روش Rarefaction و در قالب معادله ۱ بهره گرفته شد:

$$E(\hat{S}_n) = \sum_{i=1}^s \left[1 - \frac{\binom{N-N_i}{n}}{\binom{N}{n}} \right] \quad 1$$

که در آن $E(S_n)$ تعداد گونه‌های مورد انتظار در نمونه تصادفی از n فرد، s تعداد گونه‌های موجود در کل واحدهای نمونه گیری، N تعداد افراد گونه i در واحدهای نمونه گیری، N تعداد کل افراد موجود در واحدهای نمونه گیری و n اندازه نمونه انتخاب شده برای استانداردسازی است.

به منظور تعیین تنوع گونه‌ای پرنده‌گان در لکه‌های درختزار مورد بررسی نمایه تنوع گونه‌ای شانون- وینر، مطابق رابطه

- آماربردای

به منظور تعیین غنا و تنوع گونه‌ای، شمارش پرنده‌گان روی خطوط ترانسکت در اوایل بهار و اوایل تابستان ۱۳۸۶ انجام گرفت. با در نظر گرفتن دو مقوله "زمان اوج فعالیت" و "احتمال مشاهده پرنده‌گان" شمارش پرنده‌گان در تمام لکه‌ها از آنکه قبل از طلوع خورشید تا ساعتی پس از طلوع که فعالیت پرنده‌گان و همچنین احتمال مشاهده آنها در بیشترین حد ممکن است، صورت گرفت. ترانسکت‌هایی به طول ۲۰۰ متر با شروع از فاصله ۲۵ متری حاشیه لکه (به منظور کاهش اثر حاشیه) و به تعداد ۱ تا ۲۲ (متناسب با طول لکه) پیمایش شد. در طول ترانسکت‌ها کلیه پرنده‌گانی که به چشم می‌خوردند یا صدایشان شنیده می‌شد ثبت شدند. در مجموع ۱۳۸۵ کیلومتر ترانسکت در ۱۲ لکه و عمدها در جهت بزرگ‌ترین طول لکه پیمایش شد.

آماربرداری پوشش گیاهی همراه با سرشماری پرنده‌گان و درون پلات‌های 10×10 متر صورت پذیرفت. پلات‌ها با شروع از نقطه ابتدای ترانسکت سرشماری پرنده‌گان در فواصل ۲۰۰ متری در طول ترانسکت مستقر شدند و تعداد و نوع گونه، متوسط ارتفاع و متوسط قطر تاج گونه‌های درختی و درختچه‌ای پلات ثبت شد.

به منظور تعیین اشکوب‌بندی پوشش گیاهی لکه‌های مورد بررسی، از ۶ طبقه ارتفاعی شامل پوشش کف: لاشبرگ و

خصوص غنای گونه‌ای و تنوع گونه‌ای پرندگان، تنوع گونه‌های چوبی و تنوع اشکوب پوشش گیاهی در لکه‌های درختزار آماربرداری شده در جدول ۲ آورده شده است. میانگین درصد سطح پوشش برای ۶ طبقه ارتفاعی اشکوب کف(خاک و لاشبرگ)، زیر ۱ متر، ۱-۴ متر، بالای ۴ متر، ۴ تا ۱۵ متر، ۱۵ تا ۲۵ متر و بالای ۲۵ متر) در کوادرات‌های نمونه‌گیری (۱۰۰ متر مربع) برای لکه‌های درختزار مورد بررسی در نمودارهای ۱ تا ۲ نشان داده شده است.

جدول ۱- گونه‌های چوبی مشاهده شده در لکه‌های درختزار

ردیف	نام فارسی	نام علمی
۱	زردالو	<i>Armeniacavulgaris</i>
۲	سیب	<i>Malus spp.</i>
۳	صنوبر	<i>Populus spp.</i>
۴	گردو	<i>Juglans regia</i>
۵	انگور	<i>Vitis vinifera</i>
۶	زبان گنجشک	<i>Fraxinus rutondifolia.</i>
۷	بادام	<i>Amygdalus communis</i>
۸	آبلالو	<i>Prunus avium</i>
۹	گلابی	<i>Pyrus communis</i>
۱۰	آلوا	<i>Prunus spp.</i>
۱۱	چنار	<i>Platanus orientalis</i>
۱۲	خرمالو	<i>Diospyros lotus</i>
۱۳	به	<i>Cydonia oblonga</i>
۱۴	سماق	<i>Rhus coriaria</i>
۱۵	توت	<i>Morus alba</i>
۱۶	انجیر	<i>Ficus carica</i>
۱۷	انار	<i>Punica granatum</i>
۱۸	هلو	<i>Persica vulgaris</i>

جدول ۲- غنا و تنوع گونه‌ای پرندگان، تنوع گونه‌های چوبی و تنوع اشکوب پوشش گیاهی در لکه‌های درختزار

ردیف	نام لکه	غنا گونه‌ای پرندگان (گونه)	تنوع گونه‌ای پرندگان (گونه)	تنوع گونه‌های چوبی	تنوع اشکوب
۱	صالح‌آباد	۱۱/۸۰	۲/۹۹	۰/۴۹	۰/۵۷
۲	هنجن- ولوجرد	۱۳/۴۷	۲/۴	۰/۷۱	۰/۵۲
۳	بالای کشه	۳/۹۴	۱/۹۲	.	۰/۴۷
۴	کشه	۱۳/۵۹	۳	۰/۴۴	۰/۴۳
۵	مزده	۹/۲۴	۲/۸۳	۰/۴۰	۰/۷۰
۶	مزدا آباد	۵/۰۰	۱/۸۴	۰/۲۲	۰/۴۹
۷	اوره	۱۳/۱۱	۳/۰۲	۰/۶۸	۰/۶۶
۸	طار	۱۴/۱۴	۳/۰۷	۰/۴۱	۰/۷۲
۹	مهریاب	۵/۰۰	۲/۵۲	.	۰/۴۰
۱۰	بله کوچونی	۵/۴۵	۲/۵	۰/۶۴	۰/۴۳
۱۱	نقله	۸/۸۱	۲/۶۸	۰/۴۶	۰/۵۷
۱۲	ابیانه- برزه- یارند	۲۰/۱۷	۲/۷۴	۰/۸۰	۰/۶۸

1- Outlier
2- Cook's Distance

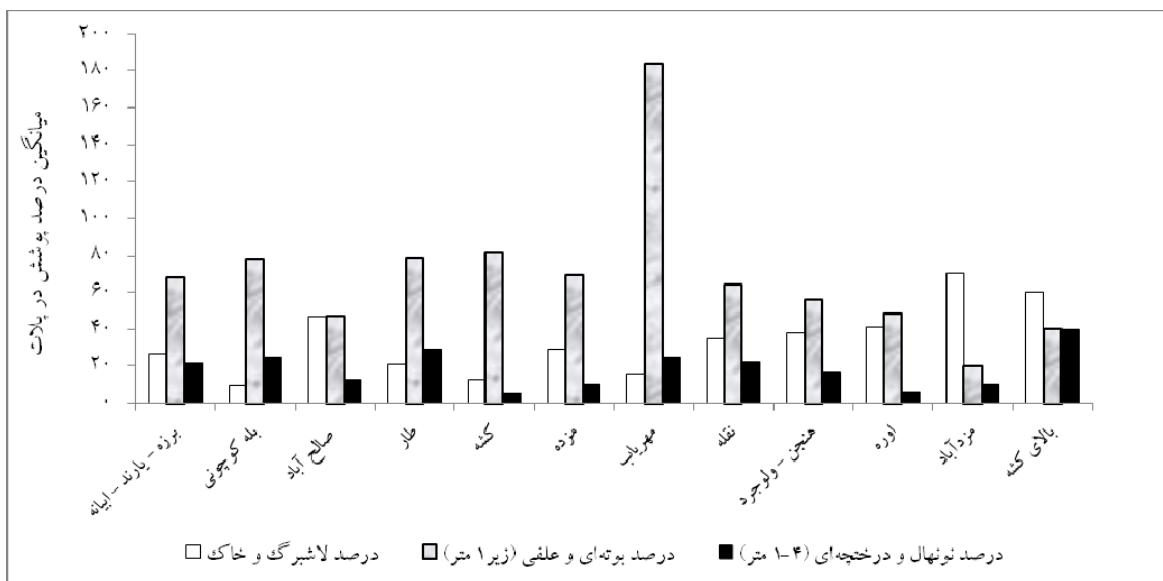
۲، براساس نرخ برخورد گونه‌های پرندگان مشاهده شده در هر لکه به طور مجزا محاسبه شده است:

$$H' = \sum_{i=1}^s (P_i) (\log_2 P_i) \quad ۲$$

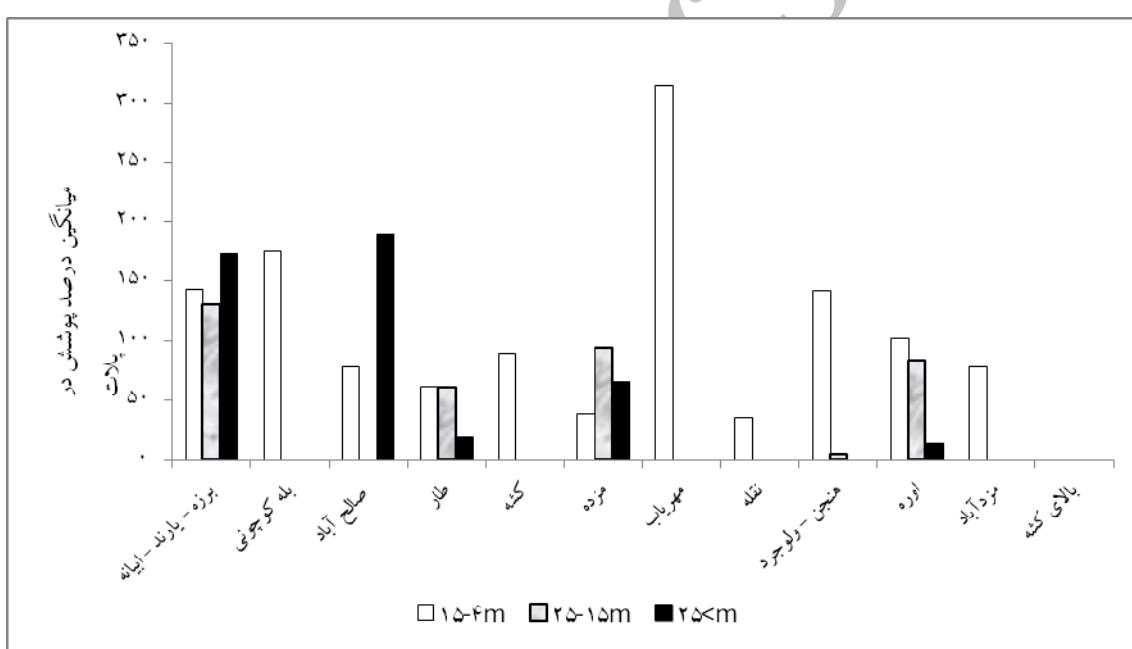
که در آن H' ، نمایه تنوع گونه‌ای شانون- وینر، s تعداد گونه و P_i ، نسبت تعداد افراد گونه i به تعداد کل افراد شمارش شده در واحدهای نمونه‌گیری است (Krebs, 1998). تنوع اشکوب‌بندی پوشش گیاهی با استفاده از نمایه تنوع گونه‌ای شانون- وینر و براساس سطح تاج پوشش طبقات شش گانه اشکوب‌بندی در کوادرات‌های آماربرداری پوشش گیاهی محاسبه شد. برای محاسبه تنوع گونه‌های چوبی نیز از رابطه نمایه تنوع گونه‌ای شانون- وینر و براساس سطح تاج پوشش گونه در کوادرات‌های نمونه‌گیری بهره گرفته شد. برای بررسی ارتباط مشخصه‌های تحقیق از رگرسیون خطی ساده استفاده شد. نرمال بودن داده‌ها به عنوان پیش‌فرض رگرسیون آزمون شد، همچنین وجود یا نبود داده‌های خارج از روند^۱ با استفاده از فاصله کوک^۲ داده‌ها مورد بررسی قرار گرفت (Cook, 1979).

نتایج

فهرست گونه‌های چوبی مشاهده شده در آماربرداری پوشش گیاهی در جدول ۱ آورده شده است. نتایج به دست آمده در

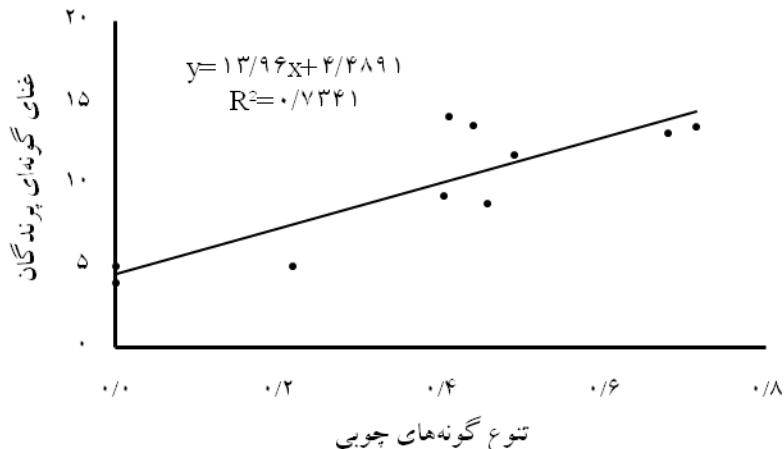
شکل ۲- توزیع میانگین سطح پوشش ۳ اشکوب پایینی برای لکه‌های درختزار مورد بررسی

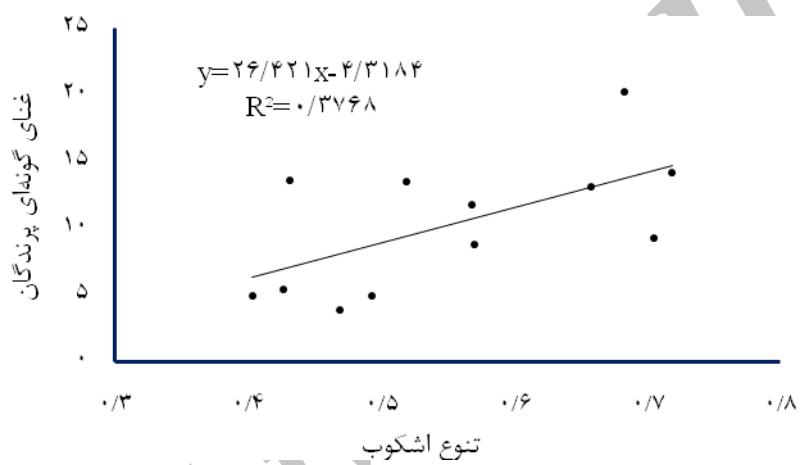
شکل ۳- توزیع میانگین سطح پوشش ۳ اشکوب فوقانی برای لکه‌های درختزار مورد بررسی

چوبی در لکه‌های مورد بررسی به صورت خطی افزایش می‌یابد ($P=0.002$, $t=4/69$ و $B=13/96$). در رگرسیون غنای گونه‌ای پرندگان و تنوع اشکوب‌بندی پوشش گیاهی فاصله کوک داده‌ها، هیچ داده خارج از روندی را نشان نداد و نمودار نشان داده شده در شکل ۵ نیز مؤید افزایش خطی غنای گونه‌ای پرندگان با افزایش تنوع اشکوب‌بندی پوشش گیاهی است ($P=0.033$, $t=2/46$ و $B=26/42$).

در بررسی پیش‌فرضهای آنالیز رگرسیون، نتایج آزمون کولموگروف-اسمیرنوف موید نرمال بودن داده‌هاست. در تحلیل ارتباط غنای گونه‌ای پرندگان و تنوع گونه‌های چوبی، دو لکه درختزار خارج از روند تشخیص داده شده و کنار گذاشته شدند و آنالیز رگرسیون میان غنای گونه‌ای پرندگان و تنوع گونه‌های چوبی رابطه معنی‌داری را میان این دو مشخصه نشان داد (شکل ۴). همان‌گونه که نمودار شکل ۴ نشان می‌دهد، غنای گونه‌ای پرندگان با افزایش تنوع گونه‌های

شکل ۴- رابطه غنای گونه‌ای پرندگان با تنوع گونه‌های چوبی

شکل ۵- رابطه غنای گونه‌ای پرندگان با تنوع اشکوب

نتایج این بررسی که از محدود تحقیقات انجام شده در این خصوص در مناطق نیمه‌خشک است بیانگر افزایش غنای گونه‌ای پرندگان با افزایش تنوع گونه‌های چوبی است. Gil-Tena *et al.* (2007) در بررسی ارتباط میان غنای گونه‌ای پرندگان و ساختار پوشش جنگلی به نتیجه مشابهی دست یافتند و اظهار کردند که غنای گونه‌ای پرندگان در توده‌های جنگلی توسعه یافته و با تنوع گونه‌ای درختی بالاتر، بیشتر است.

رابطه بدست آمده میان غنای گونه‌ای پرندگان و تنوع اشکوب بیانگر افزایش غنای گونه‌ای لکه‌های درختزار به دنبال افزایش تنوع اشکوب این لکه‌هاست. بر اساس نتایج به دست آمده، لکه‌هایی که ساختار پوشش گیاهی پیچیده‌ای دارند بر لکه‌هایی با ساختار ساده، در جلب و حفاظت پرندگان برتری دارند. MacArthur & Wilson. (1967) نیز

رابطه معنی‌داری میان تنوع گونه‌ای پرندگان و تنوع گونه‌های چوبی در درختزارهای مورد بررسی مشاهده نشد ($P=0.129$). تنوع گونه‌ای پرندگان در رابطه با تنوع اشکوب‌بندی پوشش گیاهی نیز تأثیرپذیری معنی‌داری را نشان نداد ($P=0.084$).

بحث

تأثیر پارامترهای سیمای سرزمین و پوشش گیاهی بر تنوع جوامع پرندگان یکی از موضوعات مورد علاقه اکولوژیست‌ها در دهه‌های اخیر بوده است. در این زمینه تحقیقات مختلفی توسط Di'az, 2006; Chapman & Reich, 2007; Andre'n, 1994; Freemark, & Merriam, 1986 و Gil-Tena & Brotons, 2007 انجام گرفته است.

سپاسگزاری

از اداره کل حفاظت محیط زیست استان اصفهان بهدلیل صدور مجوز ورود به منطقه برای انجام این پژوهش قدردانی می‌گردد. همچنین از آقای دکتر محمد کابلی بهدلیل راهنمایی‌های ارزنده و از آقای دکتر حسن یگانه بهدلیل همراهی در عملیات میدانی سپاسگزاریم.

منابع

زبیری، محمود، ۱۳۷۳. آماربرداری در جنگل (اندازه‌گیری درخت و جنگل)، انتشارات دانشگاه تهران، ۴۰۱ ص.

Ambuel, B. & S.A. Temple, 1983. Area-dependent changes in the bird communities and vegetation of southern wisconsin forests , *Ecology*, 64(5): 1057-1068.

André n, H., 1994. Effects of habitat fragmentation on birds and mammals in landscapes with different proportions of suitable habitat: a review, *Oikos*, 71:355-366.

Chapman, K.A. & P.B. Reich. 2007. Land use and habitat gradients determine bird community diversity and abundance in suburban, rural and reserve landscapes of Minnesota, USA. *Biological Conservation*, 135: 527-541.

Cook, R.D., 1979. Influential Observations in Linear Regression, *American Statistical Association*, 74(365): 169-174.

Cueto, V.R. & J.L. De Casenave, 1999. Determinants of bird species richness: role of climate and vegetation structure at a regional scale, *Journal of Biogeography*, 26: 487-492.

Di'az, L., 2006. Influences of forest type and forest structure on bird communities in oak and pine woodlands in Spain, *Forest Ecology and Management*, 223: 54-65.

Dorp, D.V. & P.F.M. Opdam, 1987. Effects of patch size, isolation and regional abundance on forest bird communities, *Landscape Ecology*, 1: 59-73.

Freemark, K.E. & H.G. Merriam, 1986. Importance of area and habitat heterogeneity to bird assemblages in temperate forest fragments, *Biological Conservation*, 36:115-141.

Gil-Tena, A., S. Saura & L. Brotons, 2007. Effects of forest composition and structure on bird species richness in a mediterranean context: Implications for forest ecosystem management, *Forest Ecology and Management*, 242: 470-476.

بر ارجحیت ویژگی‌های ساختاری و پوشش گیاهی پیچیده نسبت به پوشش گیاهی با ساختار ساده یا تنزل یافته، در پشتیبانی از تنوع زیستی تأکید کرداند. Cueto & de Casenave (1999) در تحقیق خود در زمینه عوامل تعیین‌کننده غنای گونه‌ای پرندگان نتیجه‌گیری کردند که ساختار پوشش گیاهی مهم‌ترین عامل مؤثر بر غنای گونه‌ای پرندگان در سه مقیاس کلان جغرافیایی، منطقه‌ای و محلی است. هرچه ساختار یک جنگل پیچیده‌تر باشد، تنوع آشیان‌های اکولوژیک موجود در آن جنگل نیز بیشتر می‌شود (Di'az, 2006). بنابراین امکان اشغال آشیان‌های اکولوژیک برای گونه‌های بیشتری فراهم می‌گردد.

تأثیر تغییر کاربری اراضی و تغییر زیستگاه بر جوامع پرندگان به‌ویژه در کشورهای اروپایی که پایش جمعیت‌های پرندگان در آنها به‌طور مرتب انجام می‌گیرد به‌طور گستره‌ای مورد تحقیق و بررسی قرار گرفته است (Kujawa, 2002; Herzon et al., 2008). به‌طور کلی تغییر کاربری درختزارها و مزارعی که به‌صورت سنتی مدیریت می‌شوند به فعالیت‌های پرسودتر از نظر اقتصادی نظیر ویلاسازی و توسعه توریسم، می‌تواند بر فون پرندگان و به‌طور کلی تنوع زیستی این مناطق تاثیرات منفی شدیدی وارد کند (Tsiakiris, et al., 2009).

در مجموع می‌توان نتیجه گرفت که غنای گونه‌ای جوامع پرندگان با افزایش تنوع گونه‌های چوبی و افزایش تنوع اشکوب پوشش گیاهی افزایش می‌یابد. راهکار مدیریتی حاصل از نتایج به‌دست‌آمده، حفظ پوشش گیاهی بومی منطقه و توسعه روش‌های سنتی مدیریت موجود است، به‌نحوی که بتوان پارامترهای مؤثر در جلب و حفاظت پرندگان و دیگر گونه‌های حیات وحش را در روش‌های کشت و مدیریت موجود در منطقه نهادینه نمود. تشویق باغداران به کاشت گونه‌های متنوع درختی و ایجاد اشکوب‌های مختلف در درختزارها از جمله مهم‌ترین و ساده‌ترین راهکارهای جلب و حفاظت پرندگان در چنین مناطقی است.

Graham, C.H. & J.G. Blake, 2001. Influence of patch- and landscape-level factors on bird assemblages in a fragmented tropical landscape, *Ecological Applications*, 11: 1709-1721.

Herzon, I., A. Auninš, J. Elts & Z. Preiks̄a, 2008. Intensity of agricultural land-use and farmland birds in the Baltic States, *Agriculture, Ecosystems and Environment*, 125: 93-100.

Krebs, C.J., 1998. Ecological methodology, Addison-wesley Educational publishers, 581 pp.

Kujawa, K., 2002. Population density and species composition changes for breeding species in farmland woodlots in western Poland between 1964 and 1994, *Agriculture, Ecosystems and Environment*, 91:261-271.

MacArthur, R.H. & E.O. Wilson, 1967. The theory of island biogeography, Princeton University Press, Princeton, New Jersey.

Manu, S., W. Peach & W. Cresswell, 2007. The effects of edge, fragment size and degree of isolation on avian species richness in highly fragmented forest in west africa, *IBIS*, 149: 287-297.

Martinez-Morales, M.A., 2005. Landscape patterns influencing bird assemblages in a fragmented neotropical cloud forest, *Biological Conservation*, 121: 117-126.

Selmi, s., T. Buolinier & R. Barbault, 2002. Richness and composition of oasis bird communities: Spatial issues and spesies-area relationships, *The Auk*, 199: 533-539.

Tsiakiris, R., K. Stara, J. Pantis & S. Sgardelis, 2009. Microhabitat selection by three common bird species of montane farmlands in northern Greece, *Environmental Management*, 44: 874-887.

Uezu, A., J.P. Metzger & J.M.E. Vielliard, 2005. Effects of structural and functional connectivity and patch size on the abundance of seven atlantic forest bird species, *Biological Conservation*, 123: 507-519.

Watson, J.E.M., R.J. Whittaker & T.P. Dawson, 2004. Avifaunal responses to habitat fragmentation in the threatened littoral forests of south-eastern Madagascar, *Journal of Biogeography*, 31: 1791-1807.

The influence of vegetation structure on bird species richness and diversity in patchily distributed woodlands of Karkas protected area, Isfahan province

S. Khalilabadi^{*1}, M.R. Hemami² and S.H. Matinkhah³

¹MSc. Graduate, Department of Natural Resources, Isfahan University of Technology, I. R. Iran

²Associate professor, Department of Natural Resources, Isfahan University of Technology, I. R. Iran

³Assistant professor, Department of Natural Resources, Isfahan University of Technology, I. R. Iran

(Received: 23 January 2011, Accepted: 28 February 2012)

Abstract

Both vertical and horizontal vegetation structure determine habitat components important for woodland birds. We studied the impact of vegetation structure on bird species richness and diversity in a system of patchily distributed woodlands/cultivated lands oases in semi-arid steppes of central Iran. Line transects (totally 13.85 km) were used to assess bird species richness and diversity in each of the studied woodland patches ($n = 12$). Vegetation composition and structure were quantified in systematically located quadrates along the transects. Species richness and species diversity of birds were proved to be related to vegetation structure and diversity of woody plant species using regression analyses. Results showed that bird species richness increases with diversity of both vegetation strata and woody plant species. The results have implications for conservation of birds and other vertebrate taxa in woodland oases. Conversion of traditional multicultural woodlands to a system of monoculture patches may have profound adverse effects on avifauna diversity of the desert oases.

Key words: Woodland patches, bird species richness, bird species diversity, vegetation structure.